

16. 3. 2020

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Jana Kyselu

prof. JUDr. Jan Kysela, Ph.D., DSc. je profesorem ústavního práva a státovědy, na pražské právnické fakultě vede katedru politologie a sociologie, působí také jako tajemník Stále komise Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury. Učí státovědu, politologii a různé výběrové předměty na pomezí ústavního práva. Literárně se věnuje ústavní teorii, v poslední době především doktríně dělby moci, v minulosti psal více o parlamentech, tvorbě práva, ale též třeba o vztahu evropského, mezinárodního a národního práva.

1. Co máte na své práci nejraději?

Ubývající chvíle klidu, kdy je možné o nějaké otázce či problému důkladněji přemýšlet, procházet spisy těch, kteří o dané věci psali, případně k nim cosi doplnit. A nejspíše i možnost někoho ovlivnit, o něčem přesvědčit, ať je to student, nebo senátor.

2. Největší pracovní úspěch?

Těžko říci. Úspěchem jistě bude pozitivní odezva studentů, jakkoliv si myslím, že časem bude můj výkladový styl působit mezi samými interagujícími a inovujícími kolegy stále více pravěce. Radost mi přináší uznání kolegů za něco relativně vydařeného: pracovní nasazení, přednášku, knihu. Před lety by to bylo i edukování senátorů v tématech ústavnosti, kdy bylo zřetelně vidět jak se z nejednoho laika stává laik poučený. Ale v tom jsem už polevil. Největším úspěchem tak pro mne bude nejspíše spokojenost těch, s nimiž přicházím do styku. Díky tomu můžu být spokojenější i já.

3. Jak často Vás ve vašem oboru něco překvapí?

Nevím, nakolik je to časté, ale snad nejvíce mne překvapí, na kolik otázek nemáme v celkem stabilních ústavních poměrech odpovědi (co se má/nemá, smí/nesmí), resp. jak často jsou naše odpovědi sporné, někdy i nepoučené. Téměř fyzicky trpím kauzou Peroutka a tím, jak soudy vykládají neodpovědnost prezidenta republiky, již se míní neodpovědnost politická, a nikoliv universální a absolutní imunita.

4. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

Kontury toho, co bych mohl označit za svou profesi, jsou poněkud rozbředlé. Ale pokud bych se označil za akademika, byla by to trojice mužů - učitelů, nositelů určitého stylu vystupování, přemýšlení, vyjadřování, chování: můj gymnaziální profesor češtiny Miloš Hoznauer a na právnické fakultě prof. Jiří Boguszak a doc. Petr Pithart. K nim bych mohl přiřadit oborové mentory a velké odborné vzory prof. Jana Filipa a prof. Pavla Holländera.

5. Knížka, kterou jste četl naposled?

Čtu nepořádně. V beletrii se často vracím k tomu, co jsem už četl, protože jsem nebyl zklamán. T. č. je to už asi potřetí Schulzův "Kámen a bolest", s nímž jsem byl na krátké dovolené ve Florencii; přišlo mi to stylové. Rád mám knihy Johna Grishama, jako mladší jsem snesl i závažnější literaturu, často ruskou. Odborné knihy čtu tak tři čtyři paralelně, podle místa a jazyka.

6. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Že by měla být nejen řemeslem, ale i posláním, službou pokojnému a spravedlivému soužití lidí. Koneckonců středověcí právníci, duchovní, lékaři a filosofové byli vedeni k tomu, že jejich profese k poslání, resp. k povolání k něčemu, odkazuje. Právníci na to nejspíše nejčastěji zapomínají, čemuž

odpovídá i jejich typicky nelichotivý obraz v literatuře i divadle.

7. Kdo Vás v životě - tom pracovním i soukromém - nejvíce motivuje?

Nejspíše má vlastní představa o mně samém, potažmo představa o očekávání mého okolí. Motivací tak je snaha neselhat, pokud možno dostát očekáváním, nezklamat příliš mnoho lidí.

8. Ideální způsob relaxace?

Oddělit se od mailů a starostí všedního dne. Pobývat na Madeiře, kde se mi moc líbí.

9. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Častokrátě sním o něčem užitečném. O něčem, kde po člověku něco zůstane: kus nábytku, ať už vyrobený, nebo zrestaurovaný, udržovaná zahrada. Jenže k tomu bych neměl předpoklady. Jako alternativu mám sběr odpadků v okolí bydliště; to se však zase moc neplatí. Takže jsem odsouzený k tomu být tím, čím jsem. Zůstane po mně pár knih.

10. Jací lidé vás nejvíce dokáží rozčílit?

Hlupáci a gauneři.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)